

**2 жовтня – 120 років від дня народження Леоніда Мосендза
(1897-1948), поета, прозаїка, есеїста, гумориста.**

Леонід Маркович Мосендз народився у м.Могилеві-Подільському в родині державного урядовця, з українського роду Мосендзи. 1915 р. закінчив у Вінниці учительську семінарію. У роки Першої світової війни перебував у російській армії, потім вступив до війська УНР. Після поразки УНР емігрував. З польської Ченстохови у 1922 році переїхав до Чехословаччини, де 1923/24 р. закінчив гімназію і вступив на хіміко-технологічний факультет Української господарської академії в Подебрадах. 1928 р. одержує тут диплом інженера-технолога й залишається в УГА асистентом.

У 1931 р. він захищає докторську дисертацію з проблем переробки нафти, працює в лабораторіях. У час пробудження Закарпаття Мосендз у 1937/38 р. викладає в Державній академії в Сваляві, а після окупації Закарпаття переїжджає до Братислави. У 1945 р. виїздить до Австрії. У м. Інсбруку Мосендз заприятелював з Ю. Кленом (О. Бургардтом), з яким разом 1947 р. видав (під спільним псевдонімом Порфирій Горотак) збірку пародійних віршів “Дияволічні параболи”.

У 1946 р., тяжко хворий на сухоти, переїжджає до Швейцарії, де в м. Бльоне (Blonay) 1948 р. помирає, похований там же. Його спадщина багата: збірка “Зодіак” (1941), три поеми (“Вічний корабель” (1940), “Канітферштан” (1945) і “Волинський рік” (1948)), три збірки новел і оповідань (“Засів”, “Людина покірна”, “Відплата”) і незавершений роман “Останній пророк” (посмертне видання 1960).

Виявив себе також у публіцистиці, перекладах.

Дмитро Донцов назвав його “одним із найкращих, коли не найкращим — із наших... новелістів”.

Джерело: <https://onlyart.org.ua/>